

ॐ शिरयानवज्रामुट्ठीशिरयानवज्रामुट्ठीशिरयानवज्रामुट्ठीशिरयानवज्रामुट्ठी ॐ
 SHIRAYAN VAJRAMUTTHÍ HARCMŰVÉSZETI ISKOLA
 TÖRTÉNETEK ÉS TANÍTÁSOK

SHIRAYAN VAJRAMUTTHÍ HARCMŰVÉSZET

A MOCSÁR ÉS A BOT

A Shirayan Vajramutthí harcművészet tanításai szerint minden mozdulathoz és minden testtartáshoz tartozik egy lelkiállapot.

Amikor egy mester a tanítványa egyéni felkészítésében nem csupán azt szeretné elérni, hogy annak a mozgása gépies mása legyen az egyes technikák kivitelezéséhez szükséges mozdulatoknak, akkor igyekszik megéreztetni a tanítvánnyal az egyes mozdulatokban rejlő belső tartalmat.

Ilyenkor gyakran speciális külső- és belső szituációk megteremtésével segíti a tanítványt abban, hogy az ráérezhessen az egyes mozdulatok apró részletei közötti különbségekre, és a mindezek mögött meghúzódó lelkiállapotbeli különbözőségeket felismerésére.

Mindez azt a célt szolgálja, hogy a tanítvány jobban megérthesse a saját lelkiállapot ingadozásait és azok hatását fizikai mozdulatai, valamint az egyes szituációkban való viselkedése között.

A tanítások szerint ez a folyamatos oda-vissza hatás a fizikai mozdulatok és a lelkiállapot között kellő gyakorlással megismerhető, és ezáltal egy ideális szellemi szintet elért tanítvány számára a megfelelő mozdulatsorok elvégzése segíthet az egyes helyzetekben szükséges lelkiállapotok eléréséhez.

Mindennek megismeréséhez a tanítvány bizonyos szintű technikai jártasságán túl szükséges egy a mestere iránt érzett megingathatatlanul szilárd, és őszinte bizalom megléte is, hiszen ezek nélkül a tanítvány nem képes arra, hogy figyelmét a megfelelő dologra összpontosítva, megérezhesse a mozdulatok mögött rejlő tartalmat.

Ha a mester és a tanítvány közötti bizalom szintje nem éri el a megkívánt szintet, akkor a gyakorlatozás pusztán technikai szinteken megy végbe, mely sem eredményességében, sem pedig a tanítvány szellemiségére gyakorolt hatásában meg sem közelíti az elérhető és ezáltal a kívánatos szintet.

Ezeknek a helyzeteknek a megteremtése, gyakran meglepő, és egy külső szemlélő által érthetetlennek vagy akár teljesen elfogadhatatlannak látszó szituációk, lelkiállapotok kiváltását jelenti, amelyekkel azonban egy képzett mester mindig nagyon óvatosan, a tanítvány szintjének megfelelően bánik.

A mester ilyenkor tudatában van annak, hogy a tanítvány számára ez vagy az a feladat lehetetlennek látszik, mégis különböző viselkedésekkel arra ösztönzi a tanítványát, hogy az átlépve saját határain, képes legyen felismerni azok valódi okát, amelyek pedig általában éppen a tanítvány saját személyiségében keresendőek. Mindezt azért teszi, mert megfelelően ismerve tanítványát tisztában van vele, hogy az általa kívánt dolog gyakorlása meghozza a megfelelő eredményt.

Az elvárható bizalom és tudás hiányában a tanítvány mindebből csupán annyit érez, hogy mestere állandóan hajtja, és semmi sem elég jó a számára. Mindez azért van, mert a tanítvány azt gondolja, hogy pontosan tisztában van vele, hogy a mestere mit szeretne belőle kihozni.

Pedig ez az esetek nagy részében nem csupán egy technika helyes külső kivitelezése, hanem az ahhoz tartozó belső tartalom megtapasztalása, amely előre semmiképpen nem magyarázható-, vagy képzelhető el. Azt csupán felismerni lehet. A felismeréshez pedig arra is szükség van, hogy a technikát a tanítvány elegendő alkalommal el is rontsa, és közben tudatában legyen, hogy éppen mi nem volt jó.

A tanítások szerint az a tanítvány, aki a mestere tudásának a megszerzésére való törekvés helyett inkább arra figyel, hogy az őt segíteni szándékozó mester mit csinál rosszul, az még azt sem érdekli meg, hogy foglalkozzanak vele. Az ilyen tanítvány ahhoz hasonlatos, mint aki egy mocsárba merülve nem fogadja el a felé nyújtott segítő botot, mert ő a másik végét akarja megfogni.